

Alla är min nästa

...vem är då min nästa? (Luk 10:29).

Det finns några välkända män i världen som talar om för dig att ”på gamla testamentets språk betyder ’*din nästa* någon från samma land och religion’, och att det unika med evangeliet är att, varenda människa är min nästa.” Men om vi undersöker Skriften ska vi finna att detta är ett stort misstag.

Jag behöver inte sträcka mig längre för att motbevisa detta än till själva de fem Moseböckerna: ”Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa (2 Mos 20:16). Jag menar att det skulle vara mycket långsökt att bevisa att det är i sin ordning att ljuga för en främling. Så när Gud befäller: ”Du skall inte ligga med din nästas hustru” (3 Mos 18:20), så anar jag att dessa herrar inte tillåter sig en sådan frihet med en främlings hustru. Om Gud får vara sin egen tolk, kan vi snabbt avsluta denna kontrovers i 3:e Mosebok 19, där, om du jämför två verser - vers 18 ”Du ska älska din nästa som dig själv” med vers 34 ”Främlingen som bor ibland er skall räknas som infödd hos er. Du skall älska honom som dig själv”; så behöver du ingen experthjälp för att dra denna slutsats, att främlingen är, enligt Guds sätt att räkna, som bör vara mitt sätt, min nästa...

Det är därför synnerligen sant det som den helige Augustinus säger: Varje människa är varje människas nästa...” Och den skriftlärd som vi läser om i Luk känner till många av sina bröders misstag och ställer denna fråga till Frälsare: ”Vem är min nästa?”. Och vår Frälsare ger honom ett svar, av vilket summan är denna, att även Samariern skulle betraktas som hans ”nästa”.

Puritan Sermons, Band 2, sid 444-445